

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.290/2011/13. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2012. év május hó 31. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A fegyveresen elkövetett rablás bűntette és más bűncselekmény miatt I.r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2011. év május hó 12. napján kelt 5.B.1496/2010/37. számú ítéletét I.r., II.r. és a III.r. vádlottak tekintetében **megváltoztatja.**

Az I.r. vádlott terhére rótt bűncselekmény jogszabályi felhívása helyesen Btk.326.§ (1) bekezdése és (3) bekezdés **I. fordulata**.

Az I.r. vádlott börtönbüntetését 2 (kettő) év 2 (kettő) hónapra súlyosítja.

A II.r. vádlottal szemben kiszabott fegyházbüntetést 4 (négy) évre, míg a III.r. vádlottal szemben kiszabott fegyházbüntetést 3 (három) év 6 (hat) hónapra enyhíti.

Az I.r., a II.r. és a III.r. vádlottakat helyesen a **közügyektől** tiltja el.

Az I.r. vádlott előzetes fogvatartásának utolsó napja **2011. május hó 12.**

Az I.r. vádlott személyazonosító igazolványának számát a II.r. vádlott személyazonosító igazolványának számát és a III.r. vádlott személyazonosító igazolványának számát pontosítja.

Az ítélet bevezető részéből mellőzi a 2010. december hó 16. és 2011. január hó 11. napján megtartott tárgyalási napokra utalást.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet mindhárom vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 22.830 Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A Fővárosi Bíróság 2011. május hó 12. napján kelt 5.B.1496/2010/37. számú ítéletével az I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki orgazdaság büntetében (Btk. 326.§ (1) bekezdése és (3) bekezdés a) pontja), a II.r. vádlottat társtettesként lekövetett rablás büntetében (Btk. 321.§ (1) bekezdés és (4) bekezdés a) pontja), a III.r. vádlottat társtettesként elkövetett rablás büntetében (Btk. 321.§ (1) bekezdés és (4) bekezdés a) pontja).

Az I.r. vádlottat 1 év 6 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyek gyakorlásától eltiltásra, a II.r. vádlottat 5 év fegyházbüntetésre és 4 év közügyek gyakorlásától eltiltásra, míg a III.r. vádlottat 5 év fegyházbüntetésre és 4 év közügyek gyakorlásától eltiltásra ítélte.

Az elsőfokú bíróság rendelkezett a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő kiszabott szabadságvesztés büntetésbe történő beszámítása felől, az eljárás során lefoglalt bűnjelekről valamint a bűnügyi költség viseléséről is.

Az ügyész a tárgyaláson fellebbezést jelentett be az elsőfokú ítélet ellen az I.r. vádlott vonatkozásában súlyosabb minősítés megállapításáért és súlyosabb büntetés kiszabása érdekében, míg a II.r. és a III.r. vádlott tekintetében az ítéletet tudomásul vette.

Az I.r. vádlott a tárgyaláson szóban, míg védője a nyitva álló jogorvoslati határidőn belül írásban enyhítés érdekében fellebbezett az ítélet ellen.

A II.r. és a III.r. vádlottak a tárgyaláson a perorvoslat irányának megjelölése nélkül, míg védőik enyhítés céljából éltek jogorvoslattal az ítélettel szemben.

Az I.r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában az elsőfokú ítélet büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit támadta. Álláspontja szerint az I.r. vádlottal szemben kiszabott büntetés mértéke nem áll arányban a vádlott - társak büntetésével ezért sérül az ítélet belső arányossága.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.932/2010/5-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítva, csak a büntetést súlyosító részében tartotta fenn. Álláspontja szerint a védelmi fellebbezések alaptalanok, a Fővárosi Bíróság az eljárási szabályokat megtartotta, a vádlottak és a tanúk figyelmeztetése szabályszerű volt, az iratok ismertetése felolvasással megtörtént. Az ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve, a tényállás megállapításához szükséges bizonyítékokat a lehetséges körben feltárta, azokat a logika szabályai szerint értékelte. A főügyészségi álláspont szerint a mérlegeléssel megállapított tényállás megalapozott, abból a bíróság okszerűen vont le következtetést mind három vádlott bűnösségére. Az indokolási kötelezettségének is eleget tett, a cselekmények

minősítése törvényes. A büntetést befolyásoló alanyi és tárgyi tényezőket helyesen vette számba az elsőfokú bíróság azonban azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte, mert túlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek. Az I.r. vádlottra kiszabott büntetés - a belső arányosságra is figyelemmel - eltúlzottan enyhe, annak további súlyosítása indokolt. Mindezek alapján a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség az I.r. vádlott vonatkozásában indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet megváltoztatva az I.r. vádlottal szemben kiszabott főbüntetést súlyosítsa, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

A nyilvános ülésen az I.r. vádlott védője az írásban indokolt fellebbezését fenntartotta, a büntetés enyhítését indítványozta.

A II.r. vádlott védője a II.r. vádlott megbánó magatartását hangsúlyozta továbbá kiemelte, hogy védence az eljárás folyamán a kárt megtérítette, újabb bűncselekményt nem követett el, állandó munkahellyel rendelkezik, büntetlen előéletű. Erre figyelemmel indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a főbüntetés enyhébb végrehajtási fokozatban történő végrehajtása felől rendelkezzen, és enyhítse az így kiszabott börtönbüntetés tartamát is.

A III.r. vádlott védője az enyhítő körülményekre hívta fel a figyelmet és indítványozta, hogy a másodfokú bíróság enyhítse a III.r. vádlottal szemben kiszabott főbüntetést, úgy a végrehajtási fokozat, mint az így kiszabott börtönbüntetés tartama tekintetében.

Az I.r., a II.r., és a III.r. vádlottak az utolsó szó jogán előadták, hogy nagyon megbánták a bűncselekmény elkövetését.

Az I.r. vádlott esetében az ellentétes irányú jogorvoslatok közül az ügyészi fellebbezés alapos, míg a II.r. és a III.r. vádlottak tekintetében az enyhítésre irányuló védői fellebbezések megalapozottak.

A Fővárosi Ítéltábla a bejelentett perorvoslatok alapján bírálta felül a Fővárosi Bíróság ítéletét és az azt megelőző elsőfokú bírósági eljárást. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat túlnyomó részt megtartotta. Az elsőfokú bíróság eljárása során két ízben relatív eljárási szabályt sértett (Be. 375.§ (1) bekezdés), azonban ez egyik esetben sem volt lényeges hatással az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására. A Fővárosi Bíróság 2011. év április hó 7. napján megtartott tárgyaláson (30.tárgyalási jegyzőkönyv) a tanács összetételében bekövetkezett változásra figyelemmel a Be. 287.§ (3) és (4) bekezdése alapján a tárgyalást iratismertetéssel előlről kezdte. E perrendszerű eljárási cselekményt követően nem tett eleget a Be. 287.§ (4) bekezdésében előírt eljárási kötelezettségének, azaz a tárgyaláson jelenlévő ügyészt, vádlottat és védőt a tárgyalás anyagának ismertetése után nem figyelmeztette arra, hogy az ismertetésre észrevételt tehet és az ismertetés kiegészítését kérheti.

Értelemszerűen e figyelmeztetés és az arra tett észrevételek jegyzőkönyvezése is elmaradt.

A Fővárosi Bíróság a Be. 2.§ (4) bekezdésében meghatározott vádelv szem előtt tartásával, a vádat kimerítve azon túl nem terjeszkedve állapította meg az I.r. vádlott bűnösségét felbújtóként elkövetett Btk. 321.§ (1) bekezdésébe ütköző és (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő rablás büntette helyett - helyesen - a Btk. 326.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. fordulata szerint minősülő orgazdaság büntetében. A következőkes bírői gyakorlat szerint ugyanis nem jelenti a vádelv sérelmét, ha a bíróság ügydöntő határozatában megállapított tényállás ugyan nem fedi teljesen a vádiratban leírt tényeket, de a bűncselekmény törvényi tényállásának lényeges elemeit alkotó tények tekintetében annak megfelel, ezért a tettazonosság keretén belül marad. (BH.1995.504, BH.2006.278, BH.2011.245)

Ugyanakkor a Be. 321.§ (4) bekezdése előírja, ha a bíróság az ügydöntő határozat meghozatala előtt azt állapítja meg, hogy a vád tárgyává tett cselekmény a vádirati minősítéstől eltérően minősülhet, a tárgyalást a védelem előkészítése érdekében elnapolhatja, erre nézve a jelenlévő ügyészt, a vádlottat, és a védőt meghallgatja. A rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztott pervezető végzést hozni a vádtól eltérő minősítés lehetőségének megállapításáról, értelemszerűen a védelem előkészítése érdekében történő napolás iránti esetleges indítvány elbírálása céljából az ügyészt a vádlottat és a védőt a tárgyaláson nem hallgatta meg. Megállapítható azonban az is, hogy az elsőfokú bíróság ezen eljárási szabálysértése az ügy érdemére kihatással nem volt, az I.r. vádlott vád tárgyává tett cselekvőségét a Fővárosi Bíróság a vádirati minősítéstől eltérően enyhébben minősítette.

A Fővárosi Bíróság ügyfelderítési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, és a logika szabályainak megfelelően, helyes mérlegeléssel állapította meg az ítéleti tényállást. Az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállást a perorvoslati eljárásban nem támadták.

A Fővárosi Ítéletábla álláspontja szerint a Fővárosi Bíróság által megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, az alábbi helyesbítésekkel kiegészítésekkel irányadó volt a másodfokú felülbírálat során. A másodfokú bíróság a Be. 352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a tényállást az alábbiak szerint helyesbíti, illetőleg kiegészíti a rendelkezésre álló iratok alapján.

- Az elkövetés helye: Budapest, IV. kerület.
- A II.r. vádlott a nála lévő lőfegyvernek látszó gázriasztó pisztolyt húzta elő a zsebéből.
- Az I.r. vádlott a Tamási Városi Bíróság 1.B.160/2009/7. számú ügy alapjául szolgáló bűncselekményét 2009. év június hó 30. napján követte el.
- A II.r. és a III.r. vádlottak külön - külön 2011. év május hó 5. napján fizettek meg a sértetteknek 50.000,- (ötvenezer) forintot.
- A rabolt ékszereket a II.r. vádlott Keszőhidegkúti lakásán találták meg és ott foglalták le.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett mindhárom vádlott büntetőjogi felelősségére.

A cselekmények jogi minősítése is törvényes, azonban az I.r. vádlott terhére rótt bűncselekmény jogszabályi felhívása helyesen a Btk. 326.§ (1) bekezdés és (3) bekezdés I. fordulata.

Az elsőfokú bíróság mindhárom vádlott esetében a Btk. 2.§ első mondata szerint a bűncselekményeket az elkövetése idején hatályban lévő törvény szerint bírálta el, mivel az elbíráláskor hatályban lévő új büntető törvény szerint a cselekmények nem lennének enyhébben elbírálandóak. Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a fenti eljárást követve az elkövetéskor hatályos büntető jogszabályt alkalmazta azonban a I.r. vádlott terhére rótt bűncselekmény jogszabályi felhívását az ítélet rendelkező részében tévesen az elbíráláskor hatályban lévő Btk. rendelkezések szerint jelölte meg.

A Fővárosi Bíróság a büntetés kiszabása során értékelendő alanyi és tárgyi tényezőket túlnyomórészt helyesen sorolta fel, azonban azokat egyik vádlott esetében sem értékelte súlyuknak megfelelően. A I.r. vádlott többszörösen büntetett előéletű, a terhére rótt bűncselekményt vele szemben folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatt követte el. Az irányadó tényállás szerinti vagyonelleni bűncselekmény elkövetési ideje 2009. december hó 11. napja, míg az I.r. vádlottal szemben a Tamási Városi Bíróság előtt szintén vagyonelleni bűncselekmény miatt folyamatban volt büntetőügyben kiszabott ítélet jogerőre emelkedésének napja 2010. év január hó 11. A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy az I.r. vádlott a terhére rótt bűncselekményt a vele szemben kiszabott, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett 1 év 4 hónap börtönbüntetés próbaideje megkezdését egy hónappal megelőzően követte el. A kriminológiai értelemben különös visszaeső az I.r. vádlott esetében ez különös nyomatékkal értékelendő súlyosító körülmény.

A fentiekből alappal vonható le következtetés az I.r. vádlott személyében rejlő fokozott társadalomra veszélyességére. Erre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az I.r. vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetést 2 év 2 hónapra súlyosította.

Az I.r. vádlott védőjének büntetés kiszabása körében kifejtett álláspontjával szemben a Fővárosi Ítéltábla az alábbiakat rögzíti.

Helyesen utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy nyomatékos súlyosító körülményként értékelendő, hogy az I.r. vádlott az irányadó tényállásban megállapított orgazdaságot a rablással, mint alapcselekménnyel összefüggésben valósította meg. A nagyobb tárgyi súlyú bűncselekményhez kapcsolódó bűnkapcsolati forma nyilvánvalóan jelentősebb konkrét tárgyi súlyú magatartást eredményez. Így jelentősebb a társadalomra veszélyessége azoknak a cselekményeknek, amelyek magasabb társadalomra veszélyességű alap elkövetési magatartásokhoz kapcsolódnak. (Erre utal a büntetés kiszabását befolyásoló alapelvek terén az 56/2007 BKv. első oldal.)

A II.r. és a III.r. vádlottak esetében a büntetés kiszabásánál irányadó alanyi tényezők jóval kedvezőbbek, mint az I.r. vádlott tekintetében. A II.r. vádlott az elkövetéskor 23, míg a III.r. vádlott 21 éves volt. A III.r. vádlott esetében a fiatal felnőtt kort, míg a II.r. esetében a fiatal felnőtt kort nem sokkal meghaladó életkort kellett nyomatékos enyhítő körülményként értékelni. Az elsőfokú bíróság tévedett, amikor az 56/2007. BKv. iránymutatásával is ellentétes módon a vádlottak fiatal felnőtt korát és büntetlen előéletét is enyhítő körülményként értékelte.

Helyesen kizárólag a fiatal felnőttkor, illetve az azt alig meghaladó életkor volt enyhítő körülményként figyelembe vehető. Ezen túlmenően a II.r. és a III.r. vádlottak javára értékelhető, hogy a másodfokú nyilvános ülésen is megbánó magatartást tanúsítottak.

A Fővárosi Ítéltábla az alanyi enyhítő tényezőknek nagyobb nyomatékot tulajdonított, mint az elsőfokú bíróság. A II.r. és a III.r. vádlottak esetében fiatal életkorukra és beismert vallomásukra figyelemmel lehetőséget látott a Btk. 87.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés b) pontja szerinti enyhítő szakasz alkalmazására.

A Fővárosi Ítéltábla a II.r. és III.r. vádlottak terhére rótt bűncselekményekhez kapcsolódó törvényi minimumot el nem érő fegyházbüntetések kiszabásakor - a belső arányosság szem előtt tartása érdekében - figyelemmel volt arra, hogy a társtettesi magatartást megvalósító vádlottak közül a II.r. vádlott cselekvősege jelentősebb konkrét tárgyi súlyú a löfegyvernek látszó gázpisztollyal való fenyegetésre figyelemmel.

Az elsőfokú bíróság mindhárom vádlottal szemben tévesen jelölte meg a mellékbüntetést, amikor a vádlottakat a közügyek gyakorlásától tiltotta el. Az elsőfokú bíróság által helyesen felhívott Btk. rendelkezések szerint e mellékbüntetés pontos törvényi megnevezése nem közügyek gyakorlásától, hanem közügyektől eltiltás. Ennek megfelelően a Fővárosi Ítéltábla rendelkezett mindhárom vádlott vonatkozásában a helyes mellékbüntetés megnevezése felől.

A Fővárosi Ítéltábla az I.r. vádlott esetében megjelölte az általa előzetes fogvatartásban eltöltött idő utolsó napját, továbbá mindhárom vádlott személy azonosító igazolványának számát is.

A Fővárosi Bíróság a Be. 287.§ (3) és (4) bekezdése alapján a tárgyalást 2011. év április hó 7. napján előlről kezdte erre figyelemmel az ítélet bevezető részéből az ítéltábla mellőzte az ezt megelőző tárgyalási napokra utalást.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372.§ (1) bekezdése szerint részben megváltoztatta.

Az elsőfokú ítélet további rendelkezései törvényesek így azokat mindhárom vádlott tekintetében a Be.371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A másodfokú eljárás során felmerült 22.830,- Ft bűnügyi költséget a Be.381.§ (2) bekezdése alapján az állam viseli.

Budapest, 2012. év május hó 31. napján

Dr. Lassó Gábor sk..

Ujvári Ákos sk. .

Fatalin Judit sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Bíróság 5.B.1496/2010/37. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.290/2011/13. számú ítéletében foglalt változtatással az I.r., a II.r. és a III.r. vádlott tekintetében 2012. év május hó 31. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2012. év május hó 31. napján

Dr. Lassó Gábor sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kukucska Erzsébet

írnok